ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ПОРІВНЯЛЬНО-АНАЛІТИЧНЕ ПРАВО

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ ФАХОВЕ ВИДАННЯ

1/2020

WWW.PAP.IN.UA

Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»
Міністерства освіти і науки України

Електронне наукове видання
«Порівняльно-аналітичне право»

№ 1, 2020

Ужгородський національний університет
Ужгород 2020

УДК 001:34
ISSN 2524-0390

Порівняльно-аналітичне право – електронне наукове фахове видання юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор: **Бисага Ю.М.** – д.ю.н., професор

Члени редакційної колегії:
Бєлов Д.М. – д.ю.н., професор
Булеца С.Б. – д.ю.н., доцент
Громовчук М.В. – к.ю.н., доцент
Заборовський В.В. – д.ю.н., доцент
Лазур Я.В. – д.ю.н., професор
Менджул М.В. – к.ю.н., доцент
Дешко Л.М. – д.ю.н., професор
Ондрова Юлія – к.ю.н. (Словацька Республіка)

Видання «Порівняльно-аналітичне право» включено до переліку наукових фахових видань, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з юридичних дисциплін.
Наказ Міністерства освіти і науки України № 463 від 25 квітня 2013 р.

Електронне наукове фахове видання «Порівняльно-аналітичне право» включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International (Республіка Польща)

Рекомендовано до опублікування Вченою радою ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 2 від 03.03.2020 року

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1
ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА;
ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Бахновська І.П., Лалуєва А.О.
ПРАВОСВІДОМІСТЬ ЮРИСТА: ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ 20
Вашкович В.В.
ТРАНСФОРМАЦІЯ УЯВЛЕНЬ ПРО БЛАГОДІЙНІСТЬ
В ІСТОРИЧНИХ ТА ПРАВОВИХ ДЖЕРЕЛАХ 24
Іванюра І.С.
СУДОВИЙ ПРЕЦЕДЕНТ ЯК ДЖЕРЕЛО ПРАВА В УКРАЇНІ 28
Коба М.М.
ПРАВОВА КУЛЬТУРА: МОДЕЛІ СТРУКТУРО-СИСТЕМИ 31
Козинець О. Г., Соболєв В.С.
РОЛЬ І ЗНАЧЕННЯ МАС У ДЕРЖАВІ ТА СУСПІЛЬСТВІ
У ВЧЕННІ Х. ОРТЕГИ-І-ГАССЕТА 34
Мазур Т.В.
ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ РЕЄСТРІВ
КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ В УКРАЇНІ 38
Макарчук В.В.
ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК ЮРИДИЧНОЇ ДЕОНТОЛОГІЇ В СРСР 42
Маркович Х.М.
АДВОКАТУРА УКРАЇНИ ЯК МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ
ТА ГРОМАДЯНИНА: ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ РАКУРС 45
Мельник О.О.
АГРАРНА РЕФОРМА П.А. СТОЛИПІНА ТА ЇЇ ВПЛИВ НА СТАНОВИЩЕ
СЕЛЯН ЛІВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ 48
Саблук С.А.
МЕТОДИ І НОРМАТИВНІ ЗАСОБИ БОРОТЬБИ РАДЯНСЬКОЇ ВЛАДИ
ЗІ ЗРАДНИЦТВОМ ТА ДЕЗЕРТИРСТВОМ НА ДЕОКУПОВАНИХ
УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ У 1942–1945 РР. (ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ) 52
Самофалов Л.П., Самофалов О.Л.
ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ЗНАНЬ ПРО СКЛАД ПРАВОПОРУШЕННЯ
ТА ЇХ ПРАКТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ 56
Стеценко Н.С.
ЕВОЛЮЦІЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН ТА ЇХ ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
У XVIII – НА ПОЧАТКУ XX СТ. В США 61
Харута В.Ф.
ІНСТИТУТ НАРОДНОГО ВЕТО В ІСТОРІЇ ДЕРЖАВИ І ПРАВА ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН:
ДОСВІД ШВЕЙЦАРСЬКОЇ КОНФЕДЕРАЦІЇ 69
Хаустова М.Г., Бондарева А.М.
ІДЕОЛОГІЧНИЙ СКЛАДНИК ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ ЇЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ 74
Чепульченко Т.О., Крутікова І.Д.
СПІВВІДНОШЕННЯ РЕФЕРЕНДУМУ З ІНШИМИ ФОРМАМИ
БЕЗПОСЕРЕДНЬОЇ УЧАСТІ ГРОМАДЯН У ПРАВОТВОРЧОСТІ 78
Чернік С.Д.
КОНСТИТУЦІЙНА ДЕРЖАВА В ПОГЛЯДАХ Є.В. СПЕКТОРСЬКОГО 82

РОЗДІЛ 2
КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Анісімов О.В.
ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ПРАВОСУДДЯ 85
Байрачна Л.К., Черниш В.В.
ПРАВО НА СВОБОДУ МИРНИХ ЗІБРАНЬ:
ТЕОРІЯ ТА СУДОВА ПРАКТИКА 91
Білак О.П.
ТРАНСКОРДОННЕ СПІВРОБІТНИЦТВО: ПИТАННЯ СПІВВІДНОШЕННЯ
КАТЕГОРІЙ У НАУЦІ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА 95
Зінченко О.В., Щербина В.А.
ОСОБЛИВОСТІ ІНДІЙСЬКОГО І БРАЗИЛЬСЬКОГО ФЕДЕРАЛІЗМУ:
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ 99
Котляренко О.П., Приполова Л.І.
ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЗБРОЇ ЗІ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ:
ДО ПИТАННЯ КОНВЕНЦІАЛЬНОЇ РЕГЛАМЕНТАЦІЇ 103

Лукаш Т.В.
ПРАВО НА СПРАВЕДЛИВИЙ СУД У ПРАВОВІЙ ДЕРЖАВІ 107
Петришина М.О., Федоровська М.А.
ПАРЛАМЕНТСЬКА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 110
Пономаренко А.Б., Ковальов Д.В.
ПРАВООХОРОННА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В РАЗІ ФОРМУВАННЯ РИНКУ ЗЕМЛІ 114
Скрипник Ю.О.
ІМПІЧМЕНТ: ВДОСКОНАЛЕННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ
КРІЗЬ ПРИЗМУ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ 118
Чиркін А.С., Волович Д.О., Тищенко О.С.
ОСОБЛИВОСТІ ІБЕРІЙСЬКОЇ МОДЕЛІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ 123
Чиркін А.С., Ритова В.О., Хоменко А.В.
ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВА НА АБОРТ
У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ 127
Шутова О.С., Хайрулліна Д.І.
ІНСТИТУТ ВІЙСЬКОВО-ЦИВІЛЬНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ ТА ЙОГО ЗАПРОВАДЖЕННЯ
В ЗОНІ ПРОВЕДЕННЯ АНТИТЕРОРИСТИЧНОЇ ОПЕРАЦІЇ 130

РОЗДІЛ 3
ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС; СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Амеліна А.С.
ПРИПИНЕННЯ ДОГОВОРІВ ПРО НАДАННЯ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ 134
Анікіна Г.В.
ОСОБЛИВОСТІ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАПОВІТОМ
ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН 138
Ахмедова А.О.
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ
СУРОГАТНОГО МАТЕРИНСТВА В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ 143
Березніцький Д.А.
КОНСИЛІАЦІЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ СПОСІБ РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ 147
Волошина Г.О.
ЗАСТОСУВАННЯ ІНОЗЕМНОГО ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА УКРАЇНСЬКИМИ СУДАМИ:
АНАЛІЗ ПРАКТИКИ ЗА 2014–2019 РОКИ 151
Воротинцева І.В.
ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ РОЗВИТКУ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ФІЗИЧНИХ ОСІБ-ПІДПРИЄМЦІВ 154
Грабар Н.М.
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЦІННИХ ПАПЕРІВ
ЯК ОБ'ЄКТІВ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН 157
Демків Р.Я.
ОСОБЛИВОСТІ НАДАННЯ ПОВНОЇ ЦИВІЛЬНОЇ ДІЄЗДАТНОСТІ (ЕМАНСИПАЦІЯ)
НЕПОВНОЛІТНІЙ ОСОБІ, ЯКА ЗАПИСАНА МАТІР'Ю АБО БАТЬКОМ ДИТИНИ 161
Дилігул А.С., Аксютіна А.В.
ГЕНЕЗА АНТРЕПРЕНЕРСТВА ЯК ПЕРЕДУМОВА ДОГОВОРУ
ПРО НАДАННЯ ПРОДЮСЕРСЬКИХ ПОСЛУГ 165
Ковальчук О.С., Самілик Л.О.
ІНСТИТУТ МЕДІАЦІЇ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНА ФОРМА
ВИРІШЕННЯ СПОРІВ ПРО РОЗЛУЧЕННЯ 168
Ліснича О.М.
ОРГАНИ Й ТКАНИНИ ЛЮДИНИ ЯК ОСОБЛИВІ ОБ'ЄКТИ ЦИВІЛЬНОГО ПРАВА 172
Мосейчук А.І.
НАГЛЯД ЗА ДОТРИМАННЯМ ПРАВ ДІТЕЙ, УСИНОВЛЕНИХ ІНОЗЕМЦЯМИ,
ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ 175
Москалюк Н.Б.
ГНОСЕОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ РЕКВІЗИЦІЇ В СИСТЕМІ НАБУТТЯ
ПРАВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАСНОСТІ 180
Нагнибіда В.І., Стецков Д.Д.
ВСТАНОВЛЕННЯ МІСЦЯ АРБІТРАЖУ ЯК ПЕРЕДУМОВА
ВИРІШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ КОМЕРЦІЙНИХ СПОРІВ 183
Романюк У.В.
ЗАПОБІГАННЯ ПОРУШЕННЯМ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ
В Е-КОМЕРЦІЇ (ДОСВІД ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ПРАКТИКИ ДЛЯ УКРАЇНИ) 186

Сердечна І.Л.
ЧЕРГОВІСТЬ СПАДКУВАННЯ ЗА ЗАКОНОМ:
ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ 191
Строга Є.О.
СТАНДАРТ ЦИВІЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ДОКАЗУВАННЯ:
ПРАКТИКА ВЕРХОВНОГО СУДУ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ 195
Тищук Н.О.
ОСОБЛИВОСТІ ВЧИНЕННЯ ПРАВОЧИНІВ МАЛОЛІТНІМИ ОСОБАМИ
В УМОВАХ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ 199
Турчин Н.В.
ЗАХИСТ МАЙНОВИХ ПРАВ ДИТИНИ В УКРАЇНІ 202
Уколова В.О.
ОСОБЛИВОСТІ ВЧИНЕННЯ ЕЛЕКТРОННИХ ПРАВОЧИНІВ 205
Уколова Є.О., Боровенська Г.В.
СПАДКУВАННЯ ВІРТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ 208
Фенюк А.Р.
ОЗНАКИ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ДОБРЕ ВІДОМОЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ 211
Харченко О.С., Каращук О.О.
ЗАХИСТ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ НА МИТНОМУ КОРДОНІ 214
Цувіна Т.А.
ПОВТОРНА УЧАСТЬ СУДДІ У РОЗГЛЯДІ СПРАВИ МІЖ СТОРОНАМИ:
ДЕЯКІ ЗАУВАГИ ЩОДО ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ НЕУПЕРЕДЖЕНОСТІ СУДУ
В КОНТЕКСТІ ПРИНЦИПУ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА 218
Чепис О.І.
БАЛАНС І ДИСБАЛАНС ІНТЕРЕСІВ
СУБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ 223
Чуйко В.О.
ВИЗНАЧЕННЯ ОБСЯГУ АВТОРСЬКИХ ПРАВ У МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ 227

РОЗДІЛ 4
ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО,
ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО
Боднарчук О.Г., Боднарчук О.І.
СУЧАСНИЙ СТАН ВИСТАВКОВО-ЯРМАРКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ 230
Бочков П.В.
ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВИЙ СТАТУС ПІДПРИЄМСТВ РЕЛІГІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ 234
Манзюк В.В., Заборовський В.В.
ДИНАМІКА СТАНОВЛЕННЯ ГРАЛЬНОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ 237
Машковська Л.В., Коваленко-Чукіна І.Г.
ЮРИДИЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕКОМЕРЦІЙНИХ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ
ЯК РІЗНОВИД СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ 241
Полосенко К.В.
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КЕРІВНИКА ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ
ЗА НЕІНІЦІЮВАННЯ СПРАВИ ПРО БАНКРУТСТВО 244

РОЗДІЛ 5
ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
Бондар О.С.
ТРУДОВИЙ ДОГОВІР ЯК ПІДСТАВА ВИНИКНЕННЯ ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН
В УКРАЇНІ ТА КАНАДІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ 248
Веклюк О.В.
ТВОРЧІ ВІДПУСТКИ, ЯКИМИ КОРИСТУЮТЬСЯ ПРАЦІВНИКИ
НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ 253
Журавльов С.В.
НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗАСАД
ПРИТЯГНЕННЯ ДО ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ
ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ 256
Світенок М.І.
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН
ПІД ЧАС КАРАНТИНУ 260
Сенюта І.Я.
ОКРЕМІ ТРУДОВІ ГАРАНТІЇ ДЛЯ МЕДИЧНОГО ПРАЦІВНИКА
ПРИ СКОРОЧЕННІ ЧИСЕЛЬНОСТІ АБО ШТАТУ 263
Солодовникова А.Д., Ганджа В.І.
ЗАХИСТ ТРУДОВИХ ПРАВ ЖІНОК В УКРАЇНІ ТА ІНШИХ КРАЇНАХ 267

Соцький А.М.
САМОЗАЙНЯТА ОСОБА ЯК ОКРЕМИЙ СУБ'ЄКТ ТРУДОВИХ ПРАВОВІДНОСИН 271

РОЗДІЛ 6
ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО;
ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО
Антонюк У.В.
ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДОСТУПУ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ЯКІСТЬ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ
У КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРАВ В УКРАЇНІ 274
Бондарчук Н.В., Дубенкова М.А.
ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ЗЕМЕЛЬ
СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ 278
Єфремова І.І., Ломакіна І.Ю.
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ АГРОБІЗНЕСУ В УКРАЇНІ 282
Кирєєва І.В., Коробцова Д.В.
ВИКОРИСТАННЯ ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ
ДЛЯ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД 287

РОЗДІЛ 7
АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО
Аблов Є.В.
ОСОБЛИВОСТІ ПІДСУДНОСТІ ТА СТРОКІВ ВИРІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВ,
ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ ПРОХОДЖЕННЯМ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ В УКРАЇНІ 291
Більченко А.Г., Сайчук О.К.
ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ
КАРАНТИННИХ НОРМ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ КОРОНАВІРУСУ 294
Божук І.І., Фоменко Ю.О.
ГРОМАДСЬКИЙ БЮДЖЕТ ЯК ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ МІСЦЕВОЇ ДЕМОКРАТІЇ 297
Гарбінська-Руденко А.В., Сливка А.В.
МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ВСТАНОВЛЕННЯ ТА СПЛАТИ ПОДАТКУ
ІЗ ВЛАСНИКІВ СОБАК 300
Грищук А.Б.
ПРИПИНЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ: ПІДСТАВИ, ПОРЯДОК, НАСЛІДКИ 304
Дмитрик А.Б.
АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕДОБРОСОВІСНУ КОНКУРЕНЦІЮ 308
Дорофеєва Л.М., Корнєва Т.В.
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МИТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
В СУЧАСНИХ УМОВАХ ФІНАНСОВОЇ КРИЗИ 312
Журавель Я.В.
МЕХАНІЗМ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ 317
Завадський А.А.
ІНФОРМАЦІЙНА ТА КІБЕРБЕЗПЕКА АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ:
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ (ДОСВІД США) 321
Іщук Д.О.
ГАРАНТІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ НАЦІОНАЛЬНОГО
АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО УКРАЇНИ 324
Козинець І.Г., Приходько В.О.
ДОХОДИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ 328
Колеснікова М.В.
ПІДСТАВИ ВИНИКНЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ 332
Корнієнко М.В.
ОСНОВНІ ЗАСАДИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ОСВІТНЬОЮ СФЕРОЮ
(ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ) 335
Котельницька В.Л.
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ОЦІНЮВАННЯ РОБОТИ СУДУ В УКРАЇНІ 339
Коц Д.В.
СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ СИСТЕМИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ
З ОБМЕЖЕНИМ ДОСТУПОМ В УКРАЇНІ 343
Кравченко І.А.
ОБ'ЄКТ СКЛАДУ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 173
КОДЕКСУ УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ 347
Левчук В.Д.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ТА КОДИФІКАЦІЇ
ВІЙСЬКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РЕФОРМУВАННЯ
ТА ЗАСТОСУВАННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ 350

Лозинський Ю.Р.
АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ 357
Мельник В.І.
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ 360
Менів Л.Д.
ОБ'ЄКТ І ПРЕДМЕТ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ
У СФЕРІ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ 363
Миронюк С.А.
ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ГРОМАДСЬКОГО КОНТРОЛЮ
ЗА СЕРВІСНО-ОБСЛУГОВУЮЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПОЛІЦІЇ 367
Моіссєв М.С., Андрійченко Н.С.
ПОВНОВАЖЕННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ УКРАЇНИ
ТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ФОРМИ ЇХ ЗДІЙСНЕННЯ[1] 371
Надобко С.В.
АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ
У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ: ТЕОРЕТИКО-ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ 375
Піддубний О.Ю.
ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОГО ДОГОВОРУ ПОРІВНЯНО
З МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИМИ ТА ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВИМИ ДОГОВОРАМИ 378
Проць І.М.
ОКРЕМІ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ОБМЕЖЕННЯ ОСНОВНИХ ПРАВ
І СВОБОД ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ 381
Сорока Л.В.
ОРГАНИ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ КОСМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ 385
Тімашов В.О., Вашко Я.І.
СИСТЕМА АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА УКРАЇНИ 388
Топольніцький В.В.
АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ АВТОНОМНИХ СИСТЕМ ЗБРОЇ
ЗІ ШТУЧНИМ ІНТЕЛЕКТОМ 392
Ховпун О.С., Муляр Г.В.
МЕДИЧНА РЕФОРМА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ
МІЖДЕРЖАВНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ: ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ 397
Шамрук Н.Б., Ісаєнко К.С.
МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД СТВОРЕННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ
СИСТЕМИ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ОРГАНІВ 401
Шморгун В.В.
ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ НЕЗАКОННОГО ВИКОРИСТАННЯ
ЗАСОБІВ ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ УЧАСНИКІВ
ГОСПОДАРСЬКОГО ОБОРОТУ, ТОВАРІВ І ПОСЛУГ 405
Ярошенко А.С., Чечель А.О., Марочко А.А.
РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ
З УРАХУВАННЯМ ПОЗИТИВНОГО ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ 408

РОЗДІЛ 8
КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ;
КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО
Андрушко А.В.
СИСТЕМА ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ СВОБОДИ, ЧЕСТІ ТА ГІДНОСТІ ОСОБИ
ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ ЗАРУБІЖНИХ ДЕРЖАВ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ 412
Антонюк Н.О.
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
В АСПЕКТІ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА МНОЖИННІСТЬ ЗЛОЧИНІВ 422
Горячковська Д.А., Кузина М.-О.С.
МЕТА ПОКАРАННЯ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ 426
Губський В.Є., Тищенко К.С.
ОСВІТА ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ ВИПРАВЛЕННЯ ТА РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ
ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ: ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ 430
Дільна З.Ф., Устрицька Н.І.
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЗАСУДЖЕНИХ 433
Дунай В.О., Яцик Т.П.
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ: ІНОЗЕМНИЙ ДОСВІД 437
Єдинак І.В.
РОЗГОЛОШЕННЯ ТАЄМНИЦІ КОРЕСПОНДЕНЦІЇ ЯК ОЗНАКА ОБ'ЄКТИВНОЇ СТОРОНИ
СКЛАДІВ ЗЛОЧИНІВ, ПЕРЕДБАЧЕНИХ СТАТТЕЮ 163 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ
Й СТАТТЕЮ 267 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВЕ
ДОСЛІДЖЕННЯ 440

Журок Н. Г., Курбатова Д.Л.
ОБМЕЖЕННЯ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ У ПРАКТИЦІ ЄСПЛ 444
Камінський П.В.
ТЛУМАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПРИМУШУВАННЯ»
У КОНТЕКСТІ СТ. 151-2 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 448
Ключникова Н.В.
ДОСВІД ЛИТВИ ТА ПОЛЬЩІ У СФЕРІ ВІДБУВАННЯ ПОКАРАННЯ
У ВИДІ ОБМЕЖЕННЯ ВОЛІ ТА МОЖЛИВОСТІ ЙОГО ВИКОРИСТАННЯ В УКРАЇНІ 452
Кукуріло Д.О.
ВІК, З ЯКОГО НАСТАЄ КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ:
УКРАЇНСЬКЕ ЗАКОНОДАВСТВО Й ЗАКОНОДАВСТВО ІНОЗЕМНИХ ДЕРЖАВ 455
Лубенець І.Г., Наумова І.В., Толочко Г.В.
ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ НЕПОВНОЛІТНІХ ІНТЕРНЕТ-КОРИСТУВАЧІВ (ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ) 458
Мицька О.І.
ОКРЕМІ ПРИНЦИПИ ПРИЗНАЧЕННЯ НЕПОВНОЛІТНІМ ПОКАРАННЯ
У ВИГЛЯДІ ШТРАФУ 463
Нанка А.О., Філімонова Ю.О.
ПРАЦЯ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ: УКРАЇНСЬКИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД 467
Нестерова І.А.
ЩОДО ДЕЯКИХ СПЕЦІАЛЬНО-КРИМІНОЛОГІЧНИХ ЗАХОДІВ
ЗАПОБІГАННЯ ШАХРАЙСТВУ У СФЕРІ ТУРИЗМУ УКРАЇНИ 470
Пересада Д.С., Івер І.О.
ІНСТИТУТ ПРОБАЦІЇ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ 474
Піттель А.І., Гармаш В.В.
РЕЖИМ ОСОБЛИВИХ УМОВ В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ
ПІД ЧАС ЕПІДЕМІЇ ВІРУСУ COVID-19 477
Потапова Л.В., Морозов Я.І.
СТАТТЯ 441 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ «ЕКОЦИД»
ЯК КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ІНСТРУМЕНТ ПРОТИДІЇ ПОРУШЕННЮ ПРАВ ЛЮДИНИ
НА БЕЗПЕЧНЕ І ЗДОРОВЕ ДОВКІЛЛЯ 482
Прокеінова Маргіта, Менджул М.В.
ЕЛЕМЕНТИ КОРУПЦІЇ У ЗЛОЧИНІ ШАХРАЙСТВА В РАЗІ БАНКРУТСТВА
ТА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЇ У КРИМІНАЛЬНОМУ КОДЕКСІ СЛОВАЦЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ 486
Скиба С.С.
ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОНАННЯ ПОКАРАННЯ
У ВИГЛЯДІ ДОВІЧНОГО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ В УКРАЇНІ 489
Скок С.Г.
ОКРЕМІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ПОВТОРНОСТІ
ТА РЕЦИДИВУ УМИСНОГО ВБИВСТВА 493
Сокоринський Ю.В.
ОСОБЛИВОСТІ ВІДОБРАЖЕННЯ ВИМОГ РЕЖИМУ
В МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИХ СТАНДАРТАХ
У ГАЛУЗІ ЗАХИСТУ ПРАВ УВ'ЯЗНЕНИХ ТА ПОВОДЖЕННЯ З НИМИ 498
Стогній О.А.
ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПОЛОЖЕНЬ СТАМБУЛЬСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ
ДО НАЦІОНАЛЬНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА 502
Філіпп А.В.
РОДОВИЙ ОБ'ЄКТ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ 505
Франчук В.В., Корецка-Шукєвіч Д.Д.
ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА У СФЕРІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ 508
Хряпінський П.В., Світличний О.О.
ПЕРЕОЦІНКА СУСПІЛЬНОЇ НЕБЕЗПЕКИ ДЕЯКИХ ЗЛОЧИНІВ
ЩОДО СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАННОСТІ МАЛОЛІТНЬОЇ ОСОБИ 512
Шалгунова С.А., Шевченко Т.В.
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРОТИДІЇ НАРКОЗЛОЧИННОСТІ
ТА МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ В ЦЬОМУ НАПРЯМІ 516
Школа С.М.
ПОНЯТТЯ БАНДИ В УКРАЇНСЬКОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ
ЗАКОНОДАВСТВІ XIX – XXI СТ. СТ. 520

РОЗДІЛ 9
КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА;
СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ
Гловюк І.В., Гринюк В.О., Ковальчук С.О.
ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВОЇ ГОСПІТАЛІЗАЦІЇ ПСИХІЧНО ХВОРИХ ОСІБ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ 524

Городецька М.С.
РЕАЛІЗАЦІЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВ ЯК ЕЛЕМЕНТ ПРЕДМЕТУ ВІДАННЯ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ 529
Климкевич Р.А.
ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ВЗАЄМНОГО ВИЗНАННЯ ДОКАЗІВ У МЕЖАХ ЄС 533
Кравчук І.І., Зоріна А.С.
ОСОБЛИВОСТІ Й ТИПОВІ ПОМИЛКИ ПРОВАДЖЕННЯ НЕГЛАСНИХ
СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У МЕЖАХ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ 537
Кубарєва О.В.
КРИМІНАЛІСТИЧНИЙ АНАЛІЗ СПОСОБІВ УЧИНЕННЯ ПІДКУПУ ВИБОРЦІВ 541
Ліщинська В.О.
ПОРІВНЯННЯ ІНСТИТУТУ ПРИСЯЖНИХ В ІНОЗЕМНИХ КРАЇНАХ 545
Марченко Т.Ю.
СУТНІСТЬ ПРАВА ОБВИНУВАЧЕНОГО НА ДОСТАТНІЙ ЧАС ТА МОЖЛИВОСТІ
ДЛЯ ПІДГОТОВКИ СВОГО ЗАХИСТУ У СВІТЛІ ПРАКТИКИ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ЗА 2019 РІК 548
Матвєєв О.В.
ПРАВИЛА ДОПУСТИМОСТІ ТА НЕДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ,
ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ЇХ ПОРУШЕННЯ 553
Могила В.С.
ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ СЛІДЧИМ СУДДЕЮ КЛОПОТАННЯ СЛІДЧОГО
ПРО НАДАННЯ ДОЗВОЛУ НА ПРИМУСОВЕ ВІДБИРАННЯ БІОЛОГІЧНИХ ЗРАЗКІВ 557
Мудрецька Г.В.
НОРМАТИВНО-ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПОВНОВАЖЕНЬ СЛІДЧОГО
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 561
Позняк Я.С.
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОТРИМАННЯ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ТА СВОБОД ОСІБ,
ЩОДО ЯКИХ ПРОВОДЯТЬСЯ НЕГЛАСНІ СЛІДЧІ (РОЗШУКОВІ) ДІЇ 565
Приймак І.В.
ЗАГАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ПОВІДОМЛЕННЯ
У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 568
Процюк О.М.
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ПОРЯДКУ ДОПИТУ СВІДКА,
ПОТЕРПІЛОГО ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ В СУДОВОМУ ЗАСІДАННІ 572
Пшенічнова З.І., Севастьянова А.Ю.
ДИСКУСІЙНІ ПИТАННЯ НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ
ДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ 576
Сидорчук В.В.
СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ САМОСТІЙНОСТІ
І НЕЗАЛЕЖНОСТІ СЛІДЧОГО 579
Соколов О.С.
ОБІГ ОБ'ЄКТІВ З ОЗНАКАМИ ВОГНЕПАЛЬНОЇ ЗБРОЇ,
ЯКІ КЛАСИФІКУЮТЬСЯ ВИРОБНИКОМ ЯК СТАРТОВІ ПІСТОЛЕТИ
ТА РЕВОЛЬВЕРИ: ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ 583
Торбас О.О.
ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ СУДДІВСЬКОГО РОЗСУДУ
ПІД ЧАС ЗАТВЕРДЖЕННЯ УГОД У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ 588
Христов О.Л.
СТАН НАУКОВОЇ РОЗРОБЛЕНОСТІ ПРОБЛЕМ СПІВПРАЦІ ПІДРОЗДІЛІВ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
ІЗ ГРОМАДСЬКІСТЮ ПІД ЧАС ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ 592
Цибульник Г.І., Линник О.В.
СПІВВІДНОШЕННЯ НОРМ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ
ДО СТАНДАРТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ
ПІД ЧАС СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ
ЗА ВІДСУТНОСТІ ОБВИНУВАЧЕНОГО («IN ABSENTIA») 598
Шеленіна К.Г.
ПОЧАТКОВИЙ ЕТАП РОЗСЛІДУВАННЯ ВБИВСТВ, УЧИНЕНИХ ЗАСУДЖЕНИМИ
В МІСЦЯХ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ, ТА ВІДПОВІДНИЙ АЛГОРИТМ ДІЙ СЛІДЧОГО 602
Шумейко Д.О.
ПІДГОТОВЧЕ СУДОВЕ ПРОВАДЖЕННЯ У СПЕЦІАЛЬНОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ 607

РОЗДІЛ 10
СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА
Діхтярь А.В., Овчаренко О.М.
АДВОКАТСЬКА ЕТИКА У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ 612
Корчака Є.О., Самборська О.Ю.
ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ 617

Коцкулич В.В., Берч С.С.
СУД ПРИСЯЖНИХ ЗА АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКОЮ (КЛАСИЧНОЮ) МОДЕЛЛЮ: СУТНІСНІ ОЗНАКИ 621
Муштай Н.О.
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИНЦИПУ НЕЗАЛЕЖНОСТІ АДВОКАТУРИ
НА НАЦІОНАЛЬНОМУ РІВНІ ПОРІВНЯНО З МІЖНАРОДНИМ ДОСВІДОМ 624
Романюк В.В.
ЩОДО ДОЦІЛЬНОСТІ ВДОСКОНАЛЕННЯ
ІНСТИТУТУ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ АДВОКАТА В УКРАЇНІ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ 627

РОЗДІЛ 11
МІЖНАРОДНЕ ПРАВО
Баша К.А.
ЩОДО ПИТАННЯ ТЛУМАЧЕННЯ ПОНЯТЬ «КАТУВАННЯ», «НЕЛЮДСЬКЕ ПОВОДЖЕННЯ»,
«ТАКЕ, ЩО ПРИНИЖУЄ ГІДНІСТЬ, ПОВОДЖЕННЯ ЧИ ПОКАРАННЯ» ВІДПОВІДНО
ДО ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ 632
Біла-Кисельова А.А.
ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ В ПЕРІОД ПОШИРЕНЯ COVID-19:
НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД 635
Бундз Р.О.
НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО ДЕРЖАВ, ЩО РЕГУЛЮЄ ПИТАННЯ,
ПОВ'ЯЗАНІ З ПОВЕРНЕННЯМ АБО РЕСТИТУЦІЄЮ КУЛЬТУРНИХ ЦІННОСТЕЙ 639
Геєць І.В.
ЗАГАЛЬНОЛЮДСЬКІ ЦІННОСТІ І ПРАВА ЛЮДИНИ В МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОМУ КОНТЕКСТІ 642
Григоров О.М.
ДЕЛІМІТАЦІЯ ПОВІТРЯНОГО ТА КОСМІЧНОГО ПРОСТОРУ: ОСНОВНІ ПІДХОДИ 646
Дешко Л.М., Буличева Н.А., Альонкін О.А., Дерунець Н.О., Михайловський В.І.
МІЖНАРОДНИЙ ТРАНСФЕР ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ,
ПРИНЦИП МЕРЕЖЕВОГО НЕЙТРАЛІТЕТУ ТА ЇХ РОЛЬ
В РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ 650
Dotsenko R.A.
SELF-DETERMINATION RIGHT IN THE CONTEXT OF FALKLANDS CONFLICT 654
Клєцова Н.В., Волченко Н.В., Курило О.М.
НАУКОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОВГО ДОСВІДУ
РЕГУЛЮВАННЯ ПРАЦІ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ У НІМЕЧЧИНІ
В РАМКАХ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН 659
Прогонна О.О.
РОЛЬ ОСОБЛИВИХ ТА ОКРЕМИХ ДУМОК У ПРАКТИЦІ МІЖНАРОДНОГО СУДУ ООН 664
Стельмахов В.Ю., Бондарчук В.Я.
ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАБОРОНИ ДИСКРИМІНАЦІЇ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ КОНВЕНЦІЇ 668
Сухопар А.А., Мананкова І.В.
ПИТАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ МЕХАНІЗМУ ВИКОНАННЯ РІШЕНЬ ЄСПЛ 671
Тітко Е.В., Божук І.І.
ПРАВО НА ЗМІНУ ПО БАТЬКОВІ: ПРАКТИКА ЄСПЛ ТА ДОСВІД УКРАЇНИ 674
Чередниченко К.Ю., Кохан А.С.
ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ У СВІТЛІ СТАТТІ 4 ЄКПЛ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ТА СУДОВА ПРАКТИКА 679
Шельчук Т.С., Глинська О.В.
ЕФЕКТИВНІСТЬ РОЗСЛІДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ СТ. 2 ЄКПЛ 682

РОЗДІЛ 12
ФІЛОСОФІЯ ПРАВА
Мельничук Ю.І.
ЕКОСОФСЬКЕ ПІДҐРУНТЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ СПОСОБІВ ВИРІШЕННЯ
ЕКОЛОГО-ПРАВОВИХ КОНФЛІКТІВ 685
Палий О.Н., Форманюк В.В.
ПРИЧИНА И СЛЕДСТВИЕ В ПРАВЕ 688

РЕЦЕНЗІЇ
Бєлов Д.М.
РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ВАЛЕРІЯ СИРОВАЦЬКОГО
«ДЕРЖАВНИЙ ПРИМУС: ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВА ІНТЕРПРЕТАЦІЯ» 690
Ніщимна С.О.
РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ Н.І. АТАМАНЧУК
«ПРАВОВІ ОСНОВИ НЕПРЯМИХ ПОДАТКІВ В УКРАЇНІ» 692
Щербанюк О.В.
РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ЧЕЧЕРСЬКОГО ВІКТОРА ІВАНОВИЧА
«ПРАВО НА РЕПРОДУКЦІЮ (ВІДТВОРЕННЯ) В СИСТЕМІ ОСНОВОПОЛОЖНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ:
КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВЕ ДОСЛІДЖЕННЯ» 693

CONTENTS

SECTION 1
THEORY AND HISTORY OF STATE AND LAW;
HISTORY OF POLITICAL AND LEGAL SCIENCES

Bakhnovska I.P., Laluieva A.O.
LEGAL AWARENESS OF A LAWYER: WAYS OF FORMING 20
Vashkovych V.V.
TRANSFORMATION OF NOTIONS OF CHARITY
IN HISTORICAL AND LEGAL SOURCES 24
Ivaniura I.S.
JUDICIAL PRECEDENT AS A SOURCE OF LAW IN UKRAINE 28
Koba M.M.
LEGAL CULTURE: MODELS OF STRUCTURAL SYSTEMS 31
Kozynets O. H., Soboliev V.S.
THE ROLE AND IMPORTANCE OF MASS
IN THE STATE AND SOCIETY IN THE J. ORTEGA-Y-GASSET DOCTRINE 34
Mazur T.V.
LEGAL SUPPORT FOR FORMATION OF NATIONAL REGISTERS
OF CULTURAL HERITAGE IN UKRAINE 38
Makarchuk V.V.
HISTORICAL DEVELOPMENT OF LEGAL DEONTOLOGY IN THE USSR 42
Markovych Kh.M.
THE UKRAINIAN BAR AS A MECHANISM FOR THE PROTECTION OF HUMAN
AND CITIZEN'S RIGHTS: A THEORETICAL-LEGAL VIEW 45
Melnyk O.O.
P.A. STOLYPIN'S AGRARIAN REFORM AND ITS IMPACT
ON THE SITUATION OF FARMERS IN LEFT-BANK UKRAINE 48
Sabluk S.A.
METHODS AND NORMATIVE MEANS OF STRUGGLE OF THE SOVIET POWER
AGAINST TREASON AND DESERTION ON THE DEOCCUPIED UKRAINIAN LANDS
IN 1942–1945 (HISTORICAL AND LEGAL ASPECT) 52
Samofalov L.P., Samofalov O.L.
THEORETICAL ASPECTS OF KNOWLEDGE OF ELEMENTS OF OFFENCE
AND ITS PRACTICAL SIGNIFICANCE 56
Stetsenko N.S.
EVOLUTION OF LAND RELATIONS AND THEIR LEGAL REGULATION
IN XVIII – BEGINNING XX CENTURY IN THE USA 61
Kharuta V.F.
THE INSTITUTE OF POPULAR VETO IN THE HISTORY OF THE STATE AND THE LAW
OF FOREIGN COUNTRIES: THE EXPERIENCE OF THE SWISS CONFEDERATION 69
Khaustova M.H., Bondareva A.M.
IDEOLOGICAL COMPONENT OF THE LEGAL SYSTEM IN TERMS
OF ITS MODERNIZATION 74
Chepulchenko T.O., Krutikova I.D.
CORRELATION OF THE REFERENDUM WITH OTHER FORMS
OF DIRECT PARTICIPATION OF CITIZENS IN LAW-MAKING 78
Chernik S.D.
THE CONSTITUTIONAL STATE IN THE VIEWS OF E.V. SPEKTORSKY 82

SECTION 2
CONSTITUTIONAL LAW; MUNICIPAL LAW

Anisimov O.V.
RULE OF LAW IN MODERN UKRAINE AND ITS IMPACT ON JUSTICE 85
Bairachna L.K., Chernysh V.V.
THE RIGHT TO FREEDOM OF PEACEFUL ASSEMBLY:
THEORY AND JUDICIAL PRACTICE 91
Bilak O.P.
CROSS-BORDER COOPERATION: THE QUESTION OF CORRELATION
OF CATEGORIES IN THE SCIENCE OF CONSTITUTIONAL LAW 95
Zinchenko O.V., Shcherbyna V.A.
FEATURES OF INDIAN AND BRAZIL FEDERALISM:
COMPARATIVE ANALYSIS 99
Kotliarenko O.P., Prypolova L.I.
THE THEORETICAL- LEGAL ASPECTS OF LEGALIZATION OF WEAPONS WITH ARTIFICIAL
INTELLIGENCE: TO THE ISSUES OF CONVENTIONAL REGULATION 103
Lukash T.V.
THE RIGHT TO A FAIR TRIAL IN A STATE GOVERNED BY THE RULE OF LAW 107

Petryshyna M.O., Fedorovska M.A.
PARLIAMENTARY RESPONSIBILITY OF THE PEOPLE'S DEPUTIES OF UKRAINE 110
Ponomarenko A.B., Kovalov D.V.
LAW ENFORCEMENT ACTIVITIES AS A PROVIDING FACTOR
OF NATIONAL SECURITY IN THE FORMATION OF THE LAND MARKET 114
Skrypnyk Yu.O.
IMPEACHMENT: IMPROVING UKRAINIAN PROCEDURE
IN LIGHT OF EXPERIENCE OF FOREIGN COUNTRIES 118
Chyrkin A.S., Volovych D.O., Tyshchenko O.S.
FEATURES OF IBERIAN MODEL OF LOCAL-GOVERNMENT 123
Chyrkin A.S., Rytova V.O., Khomenko A.V.
THE PROBLEM OF THE LEGAL REGULATION OF THE RIGHT OF ABORTION
IN FOREIGN COUNTRIES 127
Shutova O.S., Khairullina D.I.
INSTITUTE OF CIVIL-MILITARY ADMINISTRATION AND ITS IMPLEMENTATION
IN THE AREA OF ANTI-TERRORIST OPERATION 130

SECTION 3
CIVIL LAW AND CIVIL PROCEDURE;
FAMILY LAW; PRIVATE INTERNATIONAL LAW
Amelina A.S.
TERMINATION OF FINANCIAL SERVICES CONTRACTS 134
Anikina H.V.
FEATURES INHERITANCE BY WILL UNDER THE LEGISLATION OF FOREIGN COUNTRIES 138
Akhmedova A.O.
PECULIARITIES OF LEGAL REGULATION OF SURROGACY IN UKRAINE AND ABROAD 143
Bereznitskyi D.A.
CONSILIATION AS AN ALTERNATIVE METHOD OF CONSIDERING CIVIL AFFAIRS 147
Voloshyna H.O.
APPLICATION OF FOREIGN CIVIL LAW TO UKRAINIAN COURTS:
ANALYSIS OF THE 2014–2019 PRACTICE 151
Vorotyntseva I.V.
ON DEFINITION OF THE CONCEPT OF DEVELOPMENT
OF LEGISLATIVE REGULATION OF CIVIL LEGAL RELATIONS
IN THE FIELD OF ENTREPRENEURSHIP ACTIVITY 154
Hrabar N.M.
LEGAL REGULATION OF SECURITIES AS OBJECTS OF CIVIL RIGHTS 157
Demkiv R.Ia.
LEGAL ISSUES OF GRANTING FULL CIVIL LEGAL CAPACITY
TO MINOR PARENTS (EMANCIPATION OF MINORS) 161
Dylihul A.S., Aksiutina A.V.
GENESIS OF ENTREPRENEURSHIP AS A PREREQUISITE CONTRACT
FOR PROVISION OF PRODUCTION SERVICES 165
Kovalchuk O.S., Samilyk L.O.
MEDIATION INSTITUTE AS AN ALTERNATIVE FORM OF DIVORCE SETTLEMENT 168
Lisnycha O.M.
BODIES AND TISSUES OF HUMAN AS SPECIAL OBJECTS CIVIL LAW 172
Moseichuk A.I.
SUPERVISION OF OBSERVANCE OF THE RIGTS OF CHILDREN ADOPTED
BY FOREIGNERS ACCORDING TO THE LEGISLATION
OF UKRAINE AND EUROPEAN UNION COUNTRIES 175
Moskaliuk N.B.
EPISTEMOLOGICAL ASPECTS OF REQUISITION
IN THE SYSTEM OF ACQUISITION OF STATE PROPERTY RIGHTS 180
Nahnybida V.I., Stetskov D.D.
DETERMINATION OF THE SEAT OF ARBITRATION AS A PRECONDITION
OF INTERNATIONAL COMMERCIAL DISPUTES RESOLUTION 183
Romaniuk U.V.
EUROPEAN EXPERIENCE IN PREVENTING IPR INFRINGEMENT
IN E-COMMERCE: LESSONS FOR UKRAINE 186
Serdechna I.L.
PRIORITY OF INHERITANCE BY LAW: CONCEPT AND PECULIARITIES OF APPLICATION 191
Stroha Ye.O.
STANDARD OF PROOF IN CIVIL PROCEDURAL: THE PRACTICE
OF THE SUPREME COURT AND THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS 195
Tyshchuk N.O.
PECULIARITIES OF ENFORCEMENT OF LEGAL ENTITIES BY MINORS
IN THE DEVELOPMENT OF INFORMATION TECHNOLOGIES 199

Turchyn N.V.
PROTECTION OF PROPERTY RIGHT OF CHILDREN IN UKRAINE 202
Ukolova V.O.
THE FEATURES OF MAKING THE ELECTRONIC TRANSACTIONS 205
Ukolova Ye.O., Borovenska H.V.
VIRTUAL PROPERTY INHERITANCE 208
Feniuk A.R.
SIGNS OF LEGAL PROTECTION OF THE WELL KNOWN TRADEMARK 211
Kharchenko O.S., Karashchuk O.O.
INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS' PROTECTION AT THE CUSTOMS BORDER 214
Tsuvina T.A.
PRIOR JUDICIAL PARTICIPATION OF THE JUDGE IN TRIAL WITH THE SAME LITIGANTS:
SOME COMMENTS ABOUT FUNCTIONAL IMPARTIALITY OF THE JUDGE
WITHIN THE TERMS OF RULE OF LAW 218
Chepys O.I.
BALANCE AND IMBALANCE OF INTERESTS OF INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS 223
Chuiko V.O.
DETERMINATION OF COPYRIGHT RIGHTS ON THE INTERNET 227

SECTION 4
COMMERCIAL LAW, ECONOMIC AND PROCEDURAL LAW
Bodnarchuk O.H., Bodnarchuk O.I.
CURRENT STATUS OF EXHIBITION ACTIVITIES IN UKRAI 230
Bochkov P.V.
ECONOMIC AND LEGAL STATUS OF ENTERPRISES OF RELIGIOUS ORGANIZATIONS 234
Manziuk V.V., Zaborovskyi V.V.
DYNAMICS OF ESTABLISHMENT OF GAMBLING BUSINESS IN UKRAINE 237
Mashkovska L.V., Kovalenko-Chukina I.H.
LEGAL LIABILITY OF NON-COMMERCIAL BUSINESS ENTITIES
AS A VARIETY OF SOCIAL LIABILITY 241
Polosenko K.V.
THE RESPONSIBILITY OF THE MANAGER FOR NOT INITIATING A BANKRUPTCY CASE 244

SECTION 5
LABOUR LAW; SOCIAL SECURITY LAW
Bondar O.S.
EMPLOYMENT CONTRACT AS A BASIS FOR THE EMERGENCE
OF LABOR RELATIONSHIPS IN UKRAINE AND CANADA: A COMPARATIVE ANALYSIS 248
Vekliuk O.V.
CREATIVE VACATIONS USED BY THE NATIONAL POLICE OF UKRAINE 253
Zhuravlov S.V.
DIRECTIONS OF IMPROVEMENT OF ORGANIZATIONAL BASES
OF BRINGING TO DISCIPLINARY RESPONSIBILITY OF EMPLOYEES
OF THE STATE BUREAU OF INVESTIGATIONS 256
Svitenok M.I.
PECULIARITIES OF LEGAL REGULATION
OF LABOUR RELATIONS DURING QUARANTINE 260
Seniuta I.Ia.
DISTINCT EMPLOYMENT SAFEGUARDS FOR MEDICAL PROFESSIONALS
IN REDUCTION OF NUMBER OR STAFF 263
Solodovnykova A.D., Handzha V. I.
PROTECTION OF WOMEN'S LABOUR RIGHTS IN UKRAINE AND OTHER COUNTRIES 267
Sotskyi A.M.
SELF-EMPLOYED PERSON AS A SEPARATE SUBJECT
OF EMPLOYMENT RELATIONSHIP 271

SECTION 6
LAND LAW; AGRARIAN LAW;
ENVIRONMENTAL LAW; NATURAL RESOURCES LAW
Antoniuk U.V.
LEGAL PRINCIPLES FOR ACCESS TO INFORMATION ON THE QUALITY
OF FOOD PRODUCTS IN THE CONTEXT OF ENVIRONMENTAL RIGHTS IN UKRAINE 274
Bondarchuk N.V., Dubenkova M.A.
LEGAL ASPECTS OF THE EFFECTIVE FUNCTIONING
OF THE AGRICULTURAL LAND MARKET IN UKRAINE 278
Yefremova I.I., Lomakina I.Iu.
ORGANIZATION AND LEGAL FORMS OF AGRO BUSINESS IN UKRAINE 282

Kyrieieva I.V., Korobtsova D.V.
USE OF NATURAL RESOURCES FOR THE DEVELOPMENT OF TERRITORIAL COMMUNITIES 287

SECTION 7
ADMINISTRATIVE LAW AND PROCEDURE;
FINANCE; INFORMATION LAW
Ablov Ye.V.
FEATURES OF JURISDICTION AND TERMS OF RESOLVING ADMINISTRATIVE CASES,
RELATED TO PUBLIC SERVICE IN UKRAINE 291
Bilchenko A.H., Saichuk O.K.
PECULIARITIES OF ADMINISTRATIVE LIABILITY FOR VIOLATION
OF QUARANTINE NORMSIN CONDITIONS OF CORONAVIRUS PANDEMY 294
Bozhuk I.I., Fomenko Yu.O.
THE PUBLIC BUDGET AS A TOOL FOR LOCAL DEMOCRACY DEVELOPMENT 297
Harbinska-Rudenko A.V., Slyvka A.V.
INTERNATIONAL EXPERIENCE OF INSTALLATION AND PAYMENT
OF TAX FOR DOG OWNERS 300
Hryshchuk A.B.
TERMINATION OF THE CIVIL SERVICE: REASONS, ORDER, CONSEQUENCES 304
Dmytryk A.B.
ADMINISTRATIVE LIABILITY FOR FAILURE COMPETITION 308
Dorofeieva L.M., Kornieva T.V.
PECULIARITIES OF LEGAL SUPPORT OF CUSTOMS ACTIVITIES
IN THE CURRENT CONDITIONS OF THE FINANCIAL CRISIS 312
Zhuravel Ya.V.
MECHANISM OF INFORMATION SUPPORT OF PUBLIC ADMINISTRATION AGENCIES 317
Zavadskyi A.A.
INFORMATION AND CYBER SECURITY OF ATTORNEY'S ACTIVITY:
THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS (THE EXPERIENCE OF THE USA) 321
Ishchuk D.O.
GUARANTEES OF REALIZATION OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS
OF THE NATIONAL ANTI-CORRUPTION BUREAU OF UKRAINE 324
Kozynets I.H., Prykhodko V.O.
LOCAL BUDGET REVENUES IN THE CONTEXT OF DECENTRALIZATION IN UKRAINE 328
Kolesnikova M.V.
GROUNDS FOR ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY 332
Korniienko M.V.
BASIC FOUNDATIONS OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE EDUCATIONAL FIELD
(BY THE MATERIALS OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS PRACTICE) 335
Kotelnytska V.L.
ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION
OF COURT EVALUATION IN UKRAINE 339
Kots D.V.
THE CURRENT STATE OF DEVELOPMENT OF THE INFORMATION PROTECTION SYSTEM
WITH LIMITED ACCESS IN UKRAINE 343
Kravchenko I.A.
THE OBJECT OF COMPOSITION OF THE ADMINISTRATIVE OFFENSE, PROVIDED
FOR ART. 173 CODE OF UKRAINE ON ADMINISTRATIVE OFFENSES 347
Levchuk V.D.
CURRENT ISSUES OF SYSTEMATIZATION AND CODIFICATION
OF MILITARY LEGISLATION AT THE PRESENT STAGE OF REFORMING
AND APPLICATION OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE 350
Lozynskyi Yu.R.
ADMINISTRATIVE LIABILITY FOR CORRUPTION OFFENSES 357
Melnyk V.I.
THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL CHARACTERISTICS
OF UKRAINE'S ECONOMIC SECURITY SYSTEM 360
Meniv L.D.
OBJECT AND SUBJECT MATTER OF ADMINISTRATIVE OFFENSES
IN THE FIELD OF CONSUMER RIGHTS LEGISLATION 363
Myroniuk S.A.
PECULIARITIES OF PUBLIC CONTROL OVER POLICE SERVICE ACTIVITIES 367
Moisieiev M.S., Andriichenko N.S.
POWERS OF THE STATE BUREAU OF INVESTIGATION OF UKRAINE
AND THE ADMINISTRATIVE-LEGAL FORMS OF THEIR IMPLEMENTATION 371
Nadobko S.V.
ADMINISTRATIVE RESPONSIBILITY OF LEGAL ENTITIES IN THE SPHERE
OF INTELLECTUAL PROPERTY: THE THEORIST-APPLIED ASPECTS 375

Piddubnyi O.Yu.
SOME FEATURES OF THE ADMINISTRATIVE TREATY IN COMPARISON WITH THE INTERNATIONAL AND ECONOMIC AND LEGAL TREATIES 378
Prots I.M.
CERTAIN ORGANIZATIONAL AND LEGAL MECHANISMS OF LIMITATION OF FUNDAMENTAL RIGHTS AND FREEDOM OF HUMAN AND CITIZEN UNDER THE LEGISLATION OF UKRAINE 381
Soroka L.V.
PUBLIC ADMINISTRATION OF SPACE ACTIVITY OF UKRAINE 385
Timashov V.O., Vashko Ya.I.
THE SYSTEM OF ADMINISTRATIVE LAW OF UKRAINE 388
Topolnitskyi V.V.
ACTUAL ISSUES OF LEGAL REGULATION OF AUTONOMOUS SYSTEM OF WEAPONS WITH ARTIFICIAL INTELLIGENCE 392
Khovpun O.S., Muliar H.V.
MEDICAL REFORM IN MODERN CONDITIONS OF EUROPEAN INTERSTATE INTEGRATION: THEORETICAL AND METHODOLOGICAL ASPECTS 397
Shamruk N.B., Isaienko K.S.
INTERNATIONAL EXPERIENCE OF CREATION AND FUNCTIONING OF ANTI-CORRUPTION BODY SYSTEM 401
Shmorhun V.V.
OBJECT OF THE ADMINISTRATIVE OFFENSE OF ILLEGAL USE OF INDIVIDUALIZATION MEASURES OF PARTICIPANTS 405
Yaroshenko A.S., Chechel A.O., Marochko A.A.
REFORMING OF THE PUBLIC FINANCIAL CONTROL SYSTEM TAKING INTO ACCOUNT OF POSITIVE FOREIGN EXPERIENCE 408

SECTION 8
CRIMINAL LAW AND CRIMINOLOGY; PENAL LAW

Andrushko A.V.
SYSTEM OF CRIMES AGAINST FREEDOM, HONOR AND DIGNITY OF A PERSON ACCORDING TO LEGISLATION OF FOREIGN STATES: COMPARATIVE LEGAL RESEARCH 412
Antoniuk N.O.
INTERNATIONAL EXPERIENCE OF DIFFERENTIATION OF CRIMINAL RESPONSIBILITY IN THE ASPECT OF IMPOSING PUNISHMENT FOR COMPLICITY OF CRIMES 422
Horiachkovska D.A., Kuzyna M.-O.S.
PURPOSE OF PUNISHMENT AT THE CURRENT STAGE 426
Hubskyi V.Ie., Tyshchenko K.S.
EDUCATION AS ONE OF THE MEANS OF CORRECTION AND RE-SOCIALIZATION OF SENTENCED TO IMPRISONMENT: A COMPARATIVE ANALYSIS 430
Dilna Z.F., Ustrytska N.I.
PSYCHOLOGICAL PECULIARITIES OF RESOCIALIZATION OF THE CONVICTED 433
Dunai V.O., Yatsyk T.P.
ADMINISTRATIVE AND LEGAL PRINCIPLES OF ANTI-CORRUPTION: FOREIGN EXPERIENCE 437
Yedynak I.V.
DIVULGENCE OF THE PRIVACY OF CORRESPONDENCE AS AN ESSENTIAL ELEMENT OF THE CRIMES, PROVIDED FOR BY ART. 163 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE AND ART. 267 OF THE CRIMINAL CODE OF REPUBLIC POLAND: COMPARATIVE LEGAL RESEARCH 440
Zhurok N. H., Kurbatova D.L.
THE RESTRICTIONS ON THE RIGHTS OF CONVICTED OFFENDERS IN THE ECHR PRACTICE 444
Kaminskyi P.V.
INTERPRETATION OF THE CONCEPT OF "COERCION" IN THE CONTEXT OF ART. 151-2 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE 448
Kliuchnykova N.V.
LITHUANIA AND POLAND EXPERIENCE IN THE SPHERE OF EXECUTION OF PUNISHMENT IN THE FORM OF LIMITATION OF WILL AND THE POSSIBILITY OF ITS USE IN UKRAINE 452
Kukurilo D.O.
THE AGE OF CRIMINAL LIABILITY: UKRAINIAN LEGISLATION AND LEGISLATION OF FOREIGN COUNTRIES 455
Lubenets I.H., Naumova I.V., Tolochko H.V.
PECULIARITIES OF THE BEHAVIOR OF MINORS INTERNET USERS (GENDER ASPECT) 458
Mytska O.I.
CERTAIN PRINCIPLES OF IMPOSITION OF A MINOR SENTENCE IN THE FORM OF A FINE 463

Nanka A.O., Filimonova Yu.O.
THE WORK OF SENTENCED TO IMPRISONMENT:
THE UKRAINIAN AND FOREIGN EXPERIENCE 467
Nesterova I.A.
ON SOME SPECIAL CRIMINOLOGICAL FRAUD PREVENTION MEASURES
IN THE TOURISM SPHERE OF UKRAINE 470
Peresada D.S., Iver I.O.
INSTITUTE OF PROBATION IN UKRAINE: CURRENT STATE OF DEVELOPMENT 474
Pittel A.I., Harmash V.V.
REGIME OF SPECIAL CONDITIONS IN PENITENTIARY INSTITUTIONS
DURING THE COVID-19 477
Potapova L.V., Morozov Ya.I.
ARTICLE 441 OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE «ECOCIDE»
AS A CRIMINAL LAW TOOL FOR COUNTERACTING TO VIOLENCE
OF HUMAN RIGHTS TO SAFE AND HEALTHY ENVIRONMENT 482
Prokeinova Marhita, Mendzhul M.V.
ELEMENTS OF CORRUPTION IN BANKRUPTCY FRAUD AND RESTRUCTURING
IN THE CRIMINAL CODE OF THE SLOVAK REPUBLIC 486
Skyba S.S.
FEATURES OF LEGAL REGULATION OF SERVING A SENTENCE
OF LIFE IMPRISONMENT IN UKRAINE 489
Skok S.H.
SEPARATE QUALIFICATION QUESTIONS FOR REPEATABILITY AND RETURN 493
Sokorynskyi Yu.V.
FEATURES OF THE COMPREHENSIVE RESEARCH OF THE REQUIREMENTS
OF THE REGIME IN MODERN SPECIAL INTERNATIONAL LEGAL STANDARDS
IN THE FIELD OF PROTECTING PRISONERS' RIGHTS AND THEIR TREATMENT 498
Stohnii O.A.
IMPLEMENTATION OF THE PROVISIONS OF THE ISTANBUL CONVENTION
TO THE NATIONAL CRIMINAL LEGISLATION 502
Filipp A.V.
GENERIC OBJECT OF CRIMES IN ECONOMIC ACTIVITY 505
Franchuk V.V., Koretska-Shukievich D.D.
EXPERIENCE OF THE REPUBLIC OF POLAND IN THE FIELD
OF CRIMINAL LAW COUNTERACTION TO CORRUPTION 508
Khriapinskyi P.V., Svitlychnyi O.O.
REVALUATION OF SOCIAL SECURITY OF SOME CRIMES
ON THE SEXUAL INTEGRITY OF A MINOR PERSON 512
Shalhunova S.A., Shevchenko T.V.
FOREIGN EXPERIENCE IN COUNTERING DRUG-RELATED CRIMES
AND INTERNATIONAL COOPERATION OF UKRAINE IN THIS AREA 516
Shkola S.M.
THE CONCEPT OF GANG IN THE UKRAINIAN CRIMINAL LAW
OF THE XIX – XXI CENTURIES 520

SECTION 9
CRIMINAL PROCEDURE AND CRIMINALISTICS; FORENSIC EXAMINATION; INVESTIGATIVE ACTIVITY

Hloviuk I.V., Hryniuk V.O., Kovalchuk S.O.
APPLICATION OF COMPULSORY HOSPITALISATION OF MENTALLY DISORDERED PEOPLE
IN CRIMINAL PROCEEDINGS OF UKRAINE IN THE CONTEXT
OF EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS CASE LAW 524
Horodetska M.S.
THE EXERCISE OF CRIMINAL RIGHTS AS AN ELEMENT
OF THE SUBJECT MATTER OF CRIMINAL PROCEEDINGS 529
Klymkevych R.A.
THE PROBLEMATIC ASPECTS OF MUTUAL RECOGNITOIN OF EVIDENCE IN EU 533
Kravchuk I.I., Zorina A.S.
FEATURES AND TYPICAL MISTAKES OF UNDERTAKING INVESTIGATIVE ACTIONS
WITHIN PRE-TRIAL INVESTIGATION 537
Kubarieva O.V.
FORENSIC ANALYSIS OF THE METHODS OF COMMITTING BRIBERY OF VOTERS 541
Lishchynska V.O.
COMPARISON OF JURY INSTITUTE IN FOREIGN COUNTRIES 545
Marchenko T.Yu.
THE ESSENCE OF THE RIGHT OF THE ACCUSED TO HAVE ADEQUATE TIME
AND FACILITIES FOR THE PREPARATION OF HIS DEFENCE IN LIGHT
OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS' PRACTICE IN 2019 548

Matvieiev O.V.
RULES OF ADMISSIBILITY AND INADMISSIBILITY OF EVIDENCE,
THE LEGAL CONSEQUENCES OF THEIR INFRINGEMENTS 553
Mohyla V.S.
CHARACTERISTICS OF AN INVESTIGATIVE JUDGE'S CONSIDERATION
OF AN INVESTIGATOR'S MOTION TO GIVE PERMISSION
TO TAKE BIOLOGICAL SAMPLES IN A COMPULSORY MANNER 557
Mudretska H.V.
LEGAL REGULATION OF INVESTIGATOR'S POWERS IN CRIMINAL PROCEEDINGS 561
Pozniak Ya.S.
ENSURING CONSTITUTIONAL RIGHTS AND FREEDOM OF INDIVIDUALS
UNDER WHICH INVOLVED SECRET INVESTIGATIVE (SEARCH) ACTIONS 565
Pryimak I.V.
GENERAL FEATURES OF COMMUNICATION IN CRIMINAL PROCEEDINGS 568
Protsiuk O.M.
SEPARATE ISSUES OF THE PROCEDURAL PROCEDURE FOR QUESTIONING
THE WITNESS AND THE VICTIM DURING THE PRE-TRIAL INVESTIGATION IN COURT 572
Pshenichnova Z.I., Sevastianova A.Yu.
DISCUSSION ISSUES OF LEGISLATIVE REGULATION
OF THE ADMISSIBILITY OF EVIDENCE 576
Sydorchuk V.V.
THE CORRELATION BETWEEN THE CONCEPT OF PROCEDURAL AUTONOMY
AND THE CONCEPT OF PROCEDURAL INDEPENDENCE OF INVESTIGATOR 579
Sokolov O.S.
CIRCULATION OF OBJECTS WITH FIRE ARMS MARKINGS CLASSIFIED
BY THE MANUFACTURER AS STARTING PISTOLS AND REVOLVERS:
WAYS OF IMPROVING NORWAY 583
Torbas O.O.
PECULIARITIES OF JUDICIAL DISCRETION
IN APPROVAL OF AGREEMENTS IN CRIMINAL PROCEEDINGS 588
Khrystov O.L.
STATE OF THE SCIENTIFIC DEVELOPMENT OF PROBLEMS OF THE USE
OF PUBLIC BY CRIMINAL POLICE UNITS IN COMBATING CRIME 592
Tsybulnyk H.I., Lynnyk O.V.
THE RELATIONSHIP BETWEEN THE PROVISIONS OF THE CODE
OF CRIMINAL PROCEDURE OF UKRAINE AND THE STANDARDS OF THE EUROPEAN COURT
ON HUMAN RIGHTS DURING THE JUDICIAL INQUIRY OF THE CRIMINAL PROCEEDINGS
IN THE ABSENCE OF THE ACCUSED ("IN ABSENTIA") 598
Shelenina K.H.
THE INITIAL STAGE OF THE INVESTIGATION OF KILLINGS COMMITTED BY CONVICTS
IN DETENTION FACILITIES AND THE CORRESPONDING ALGORITHM
OF ACTIONS BY INVESTIGATORS 602
Shumeiko D.O.
PREPARATORY COURT PROCEEDINGS IN SPECIAL CRIMINAL PROCEEDINGS 607

SECTION 10
JUDICIAL SYSTEM; PUBLIC PROSECUTION SERVICE AND BAR
Dikhtiar A.V., Ovcharenko O.M.
ATTORNEY ETHICS IN SOCIAL MEDIA: PROBLEMATIC ASPECTS 612
Korchaka Ye.O., Samborska O.Iu.
ENFORCEMENT OF JUDGMENTS OF THE EUROPEAN COURT
OF HUMAN RIGHTS IN UKRAINE 617
Kotskulych V.V., Berch S.S.
THE JURY COURT ON ANGLO-AMERICAN (CLASSICAL) MODEL:
ESSENTIAL SIGNS 621
Mushtai N.O.
PROVIDING THE ADVOCACY INDEPENDENCE AT NATIONAL LEVEL COMPARED
TO INTERNATIONAL EXPERIENCE 624
Romaniuk V.V.
ON THE FEASUBILITY OF IMPROVEMENT
OF THE INSTITUTE OF ADVOCATES' DISCIPLINARY RESPONSIBILITY IN UKRAINE:
CERTAIN ASPECTS 627

SECTION 11
INTERNATIONAL LAW
Basha K.A.
CONCERNING THE INTERPRETATION OF THE TERMS "TORTURE",
"INHUMAN TREATMENT", "DEGRADING TREATMENT OR PUNISHMENT" ACCORDING
TO THE CASE-LAW OF THE EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS 632

Bila-Kyselova A.A.
RESPECT FOR HUMAN RIGHTS DURING THE SPREAD OF COVID-19:
NATIONAL AND INTERNATIONAL EXPERIENCE 635
Bundz R.O.
NATIONAL LEGISLATION OF THE STATES REGULATING ISSUES RELATING
TO THE RESTORATION OR RESTITUTION OF CULTURAL VALUES 639
Heiets I.V.
GENERAL HUMAN VALUES AND HUMAN RIGHTS
IN INTERNATIONAL LEGAL CONTEXT 642
Hryhorov O.M.
DELIMITATION OF AIR AND OUTDOOR SPACE: BASIC APPROACHES 646
Deshko L.M., Bulycheva N.A., Alonkin O.A., Derunets N.O., Mykhailovskyi V.I..
INTERNATIONAL INFORMATION TECHNOLOGY TRANSFER
AND NETWORK NEUTRALITY PRINCIPLE 650
Dotsenko R.A.
SELF-DETERMINATION RIGHT IN THE CONTEXT OF FALKLANDS CONFLICT 654
Klietsova N.V., Volchenko N.V., Kurylo O.M.
SCIENTIFIC RESEARCH OF INTERNATIONAL LEGAL EXPERIENCE LABOR
MIGRANTS' REGULATION IN GERMANY WITHIN THE FRAMEWORK
OF INTERNATIONAL RELATIONS 659
Prohonna O.O.
THE ROLE OF DISSENTING AND SEPARATE OPINIONS
IN THE PRACTICE OF THE INTERNATIONAL COURT OF JUSTICE 664
Stelmakhov V.Iu., Bondarchuk V.Ia.
SOME ISSUES OF THE PROHIBITION OF DISCRIMINATION
IN THE CONTEXT OF THE EUROPEAN CONVENTION 668
Sukhopar A.A., Manankova I.V.
ISSUES ON THE EFFICIENCY OF THE MECHANISM
FOR IMPLEMENTATION OF ECTHR DECISIONS 671
Titko E.V., Bozhuk I.I.
THE RIGHT TO CHANGE A PATRONYMIC:
THE PRACTICE OF THE ECHR AND UKRAINE'S EXPERIENCE 674
Cherednychenko K.Iu., Kokhan A.S.
TRAFFICKING IN THE WORLD OF ARTICLE 4 ECHR:
PROBLEM ASPECTS AND JUDICIAL PRACTICE 679
Shelchuk T.S., Hlynska O.V.
THE EFFECTIVENESS OF THE INVESTIGATION IN THE CONTEXT OF ART. 2 ECHR 682

SECTION 12
PHILOSOPHY OF LAW
Melnychuk Yu.I.
ECOSOPHICAL BACKGROUND OF THE ALTERNATIVE METHODS
OF ENVIRONMENTAL-LEGAL CONFLICT RESOLUTION 685
Palyi O.N., Formaniuk V.V.
THE CAUSE AND THE EFFECT IN THE LAW 688

REVIEWS
Bielov D.M.
REVIEW OF THE MONOGRAPH BY VALERII SYROVATSKYI "STATE COERCION:
PHILOSOPHICAL AND LEGAL INTERPRETATION" 690
Nishchymna S.O.
REVIEW OF THE MONOGRAPH BY N.I. ATAMANCHUK
"LEGAL FOUNDATIONS OF INDIRECT TAXES IN UKRAINE" 692
Shcherbaniuk O.V.
REVIEW OF THE MONOGRAPH BY CHECHERSKYI VIKTOR IVANOVYCH
"RIGHT TO REPRODUCE IN THE SYSTEM OF FUNDAMENTAL HUMAN RIGHTS:
CONSTITUTIONAL AND LEGAL RESEARCH" 693

УДК 347.6

ІНСТИТУТ МЕДІАЦІЇ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНА ФОРМА ВИРІШЕННЯ СПОРІВ ПРО РОЗЛУЧЕННЯ

MEDIATION INSTITUTE AS AN ALTERNATIVE FORM OF DIVORCE SETTLEMENT

Ковальчук О.С.,
студентка IV курсу
Навчально-наукового інституту права
Університету державної фіскальної служби України

Самілик Л.О.,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права та процесу
Університету державної фіскальної служби України

У даній статті проаналізовано інститут медіації як альтернативний спосіб розв'язання конфлікту у спорах про розлучення та перспективи розвитку даного правового інституту в Україні. Визначено, що в Україні досудові та позасудові способи врегулювання спорів на даний час мають лише формальний характер, а сама процедура медіації є законодавчо неврегульованою. Також досліджено історичний аспект становлення медіації в країнах світу, сучасний стан та проблематику. У статті визначено, що медіація – це вид альтернативного врегулювання спорів, методом вирішення яких є залучення незалежного посередника (медіатора), який допомагає сторонам конфлікту оцінити реалістичність запропонованих домовленостей, перевірити, чи мають сторони необхідні повноваження, ресурси, прагнення для їх виконання. Проаналізовано сучасний стан законодавства України щодо встановлення інституту медіації, а саме правове підґрунтя та законопроєкти. Крім того, розглянуто переваги інституту медіації у справах про розлучення, до яких відносять повагу до сторін і визнання їхньої гідності, надаючи можливість прихованому конфлікту вийти на поверхню, демонструючи сторонам модель поведінки, якій варто слідувати, основною метою якої є примирення осіб і прийняття спільного рішення, також зміну ролі адвокатів у змагальних переговорах до юридичних консультантів та конфіденційність. У даній статті висловлено позицію, що медіація в разі розлучення в парах, в яких є спільні діти, фокусує увагу саме на інтересах дітей більш детально, ніж судовий розгляд, зводить до мінімуму шкідливі наслідки розлучення для дітей і встановлює структурований план виховання дітей після розлучення. Обґрунтовано думку, що створення та нормативне закріплення інституту медіації буде відповідати загальній позиції України щодо гармонізації національного законодавства із законодавством Європейського Союзу та міжнародним правом. У свою чергу медіація в сімейних спорах щодо розлучення дозволить не тільки уникнути довготривалої судової тяганини, а і зменшить завантаженість суддів.

Ключові слова: правовий захист, медіація, досудове врегулювання спорів, справи про розлучення, медіатор.

This article analyzes the Mediation Institute as an alternative way of resolving a divorce dispute and the prospects for developing a legal institute in Ukraine. It has been determined that in Ukraine pre-trial and extra-judicial means of dispute settlement are currently only formal in nature, and the mediation procedure itself is not legally regulated. Also, the historical aspect of mediation formation in the countries of the world, the current state and problems are investigated. This article identifies that mediation is a type of alternative dispute resolution whose method of resolution is the involvement of an independent mediator (mediator), which helps the parties to the conflict to assess the reality of the proposed arrangements, to check whether the parties have the necessary powers, resources, and aspirations for their implementation. The current state of the legislation of Ukraine on establishment of a mediation institute, namely the legal basis and bills, is analyzed. In addition, the benefits of the divorce mediation institute, which include respect for and recognition of their dignity by allowing the parties to a hidden conflict to surface, demonstrate to the parties a model of behavior to follow, the primary purpose of which is reconciliation and joint decision, also changing the role of lawyers in competitive negotiations for legal advisers and confidentiality. This article argues that divorce mediation in couples with cohabiting children focuses on the interests of children in greater detail than litigation minimizes the detrimental effects of divorce on children and establishes a structured post-divorce parenting plan. It is reasonable to believe that the establishment and regulation of the Mediation Institute will be in line with Ukraine's general position on the harmonization of national legislation with European Union law and international law. In turn, mediation in family divorce disputes will not only avoid lengthy litigation, but also reduce the workload of judges.

Key words: legal protection, mediation, pre-trial settlement of disputes, divorce cases, mediator.

Сьогодні судову систему України можна назвати перевантаженою та складною. Частину спорів у цивільному судочинстві займає розлучення. Справи, пов'язані із сімейними конфліктами (зокрема, розлученнями), знаходяться на другому місці в рейтингу найбільш стресових подій у житті людини. Відповідно до даних Державної служби статистики України у 2018 р. було укладено 228 441 шлюбів, а розлучень зареєстровано 164 616, також у судах першої інстанції на розгляді перебувала 134 691 справа про розірвання шлюбу, а розглянуто лише 110 756 справ [1]. Як показує світова практика, розлучення є досить тривалим, психологічно складним та фінансово витратним судовим провадженням, що потребує великих бюджетних видатків на утримання даної системи, а також характеризується занадто тривалим розглядом справ у суді.

Зазвичай подружжя одразу звертаються за вирішенням спору до суду, не знаючи про досудовий або позасудовий спосіб урегулювання конфліктів, що і спричиняє велике навантаження роботи судів. Тому актуальним на даному етапі виступає інститут медіації як альтернативний спосіб розв'язання конфлікту. В Україні досудові та позасудові способи врегулювання спорів на даний час мають лише формальний характер, а сама процедура медіації є законодавчо неврегульованою. Проте чинне законодавство містить норми, які є правовим підґрунтям для застосування на практиці, що натепер є досить поширеним явищем та потребує дослідження.

Мета роботи полягає в дослідженні медіації як способу досудового вирішення сімейних конфліктів та перспектив розвитку даного правового інституту в Україні.

Процес медіації як засіб щодо примирення осіб із залученням авторитетних людей до виконання ролі посередника відоме з давніх часів. Історично в юридичній літературі сформувалося три основних підходи до вирішення спорів і конфліктів: з позиції сили, з позиції права і з позиції інтересів. Розв'язання конфліктів з позиції сили полягає в тому, що одна чи кілька сторін пригнічуються за рахунок переваг іншої сторони в силі. До них відносять фізичну силу, кількісні переваги тощо. Згідно з другим підходом розв'язання конфліктів здійснюється за допомогою застосування закону в суді, нормативних приписів, інструкцій, нормативів, правил тощо. Третій підхід – з позиції

інтересів – передбачає, що сторони намагаються з'ясувати й визначити, що спричинило конфлікт, і по можливості забезпечити ті інтереси, які були порушені [2, с. 31].

Ще в 1973 р. у США було зареєстровано перше професійне об'єднання медіаторів. Вперше про юридичне закріплення процедури медіації було проголошено у 1976 році у США під час Паундської конференції, два документи з якої становлять політичну платформу руху альтернативного вирішення спорів у США та інших країнах світу. Верховний Суддя У. Бергер у своїй доповіді через проблеми судочинства запропонував звернутися до неформальних альтернатив. Другим вагомим документом була доповідь професора Ф. Сандера, який представив ідею «будинку правосуддя з багатьма дверима». Згідно з даною концепцією суд розглядався як установа, яка надає можливість вирішення спорів шляхом відкривання різних «дверей», тобто рекомендаціями найбільш слушних варіантів вирішення спорів. У 2002 р. в США прийнято Акт про медіацію, що впорядкував низку питань щодо статусу медіатора, зокрема встановив, що він працює без ліцензування. У деяких штатах (наприклад, у Техасі) адвокат зобов'язаний інформувати особу, яка звернулася до нього, про можливість вдатися до послуг медіатора [2, с. 32].

О.В. Белінська у своїх працях зазначає, що в більшості юрисдикцій Європи явище медіації все ще перебуває на початкових стадіях розвитку. Визначається, що поділ «цивільне право – загальне право», заснований на різниці у сприйнятті, набагато більш ілюзорний, ніж реальний. Дану тенденцію можна пояснити тим, що у країнах загального права судовий розгляд відбувається аж наприкінці спору, суд присяжних встановлює і оцінює факти, а також важливим аспектом виступає те, що до стадії судового розгляду доходить лише кілька відсотків справ.

Країни, що належать до системи цивільного права, довгий час виявляли небажання користуватися медіацією на практиці для розв'язання правових спорів. До таких країн відносять Німеччину, Австрію, Францію, Данію, Фінляндію, Шотландію, Італію. Лише нещодавно ці країни визнали медіацію як законну і корисну процедуру врегулювання спорів [3, с. 161].

Тобто можна стверджувати, що судова система країн загального права великим чином сприяє примиренню осіб до початку судового засідання, де медіацію практикують у приватному секторі та програмах, що мають зв'язок із судами, внаслідок чого жодна категорія правових спорів не виключена зі сфери потенційного застосування альтернативного вирішення спору.

Для початку слід визначити, що являє собою дефініція «медіація». Дане поняття походить від латинського «mediatio», що означає «посередництво»; аналогічне значення мають слова «mediation» (англ.), «médiation» (фр).

У соціальній психології вчені визначають медіацію як специфічну форму регулювання спірних питань, конфліктів, узгодження інтересів. Х. Бесемер розглядає медіацію як технологію вирішення конфлікту за участю нейтральної третьої сторони. Також існує позиція, згідно з якою медіацію визначають як певний підхід до розв'язання конфлікту, в якому нейтральна третя сторона забезпечує структурований процес, щоб допомогти конфліктуючим сторонам прийти до взаємно прийнятного вирішення спірних питань [4].

Українська академія медіації визначає її як метод позасудового вирішення конфліктів (спорів) за допомогою третьої, нейтральної сторони – медіатора (посередника), який супроводжує процес медіації, застосовуючи певну техніку ведення переговорів, при цьому сторони конфлікту самостійно знаходять рішення, яке їх задовольняє, у прийнятті якого медіатор не бере участі. Її метою є у строго конфіденційній і позасудовій процедурі допомогти сторонам конфлікту в пошуку рішення, яке буде відповідати їхнім інтересам. Сторони під керівництвом медіатора є активними учасниками процесу медіації та відповідально працюють над вирішенням конфлікту [5].

На нашу думку, медіація – це вид альтернативного врегулювання спорів, методом вирішення яких є залучення незалежного посередника (медіатора), який допомагає сторонам конфлікту оцінити реалістичність запропонованих домовленостей, перевірити, чи мають сторони необхідні повноваження, ресурси, прагнення для їх виконання. Також налагодити процес комунікації та проаналізувати конфліктну ситуацію таким чином, щоб вони самі змогли вибрати той варіант рішення, який би задовольняв інтереси, не пропонуючи сторонам можливе рішення навіть тоді, коли воно йому здається очевидним. Однією з важливих цілей медіатора виступає примирення та співпраця осіб.

Важливо також не порівнювати медіацію з переговорами. Дані поняття мають досить багато спільних ознак, проте і мають ряд відмінностей. По-перше, переговори ведуться представники сторін з опонуючими позиціями, що не мають повноважень контролювати процес переговорів, оскільки головною метою кожного із них є бажання дійти результату на свою користь. По-друге, кожна сторона відстоює свою правоту та вбачає необхідність переконати опонента. У таких переговорах важливе значення має представник, професійність та впевненість якого і визначає результат переговорів. Тому важливим аспектом медіації виступає відсутність сторонніх та зацікавлених осіб. Результатом переговорів є компроміс, а в медіації – консенсус. В останньому медіатор працює з інтересами із залученням мінімуму емоцій та врахуванням балансу сили учасників медіації.

На сучасному етапі розвитку медіація в Україні, на відміну від інших Європейських країн, законодавчо не врегульована, що значно знижує ефективність її поширення в державі та викликає безліч суперечок щодо реалізації інституту медіації і необхідності її запровадження в усіх видах правовідносин. Як наслідок, в українському медіаційному просторі з'являється все більше суб'єктів, які позиціонують себе як професійні медіатори, не маючи відповідного фаху, який дозволить провести медіацію на належному рівні.

Варто зазначити, що ст. 55 Конституції України визначає, що кожен має право будь-якими не забороненими законом способами захищати свої права. Крім того, згідно зі ст. 124 Конституції України законом може бути визначений обов'язковий досудовий порядок врегулювання спору [6]. Дані норми надають медіації правове визнання в Україні.

Відповідно до ч. 7 ст. 49 Цивільного процесуального кодексу України сторони мають можливість дійти до мирового врегулювання шляхом укладання мирової угоди на будь-якій стадії судового процесу [7].

Медіація також згадується у правилах адвокатської етики України, де зазначено, що дії адвоката, який здійснює функцію медіатора, повинні відповідати міжнародно визнаним етичним нормам медіації. Зміст, обсяги, умови та порядок надання соціальної послуги посередництва (медіації) закріплені Міністерством соціальної політики України в Наказі від 17.08.2016 р. № 892 «Про затвердження Державного стандарту соціальної послуги посередництва (медіації)» [8].

Україна, підписавши Угоду про Асоціацію з Європейським Союзом, взяла на себе зобов'язання посилювати співпрацю у сфері правосуддя, свободи та безпеки з метою забезпечення верховенства права та поваги до прав людини й основоположних свобод шляхом забезпечення позасудових методів урегулювання спорів.

Згодом Указом Президента України № 276/2015 від 20.05.2015 р. була схвалена Стратегія реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015–2020 рр. [9], п. 5.4 якої передбачається розширення способів позасудового врегулювання спорів шляхом практичного впровадження інституту медіації та посередництва.

Значним кроком у формуванні інституту медіації в Україні 2015 р. слугував законопроєкт № 3665 «Про медіацію» [10], який пройшов перше читання, проте 28.02.2019 р. був відхилений та знятий з розгляду.

Однак 05.07.2019 р. у Верховній Раді був зареєстрований удосконалений проєкт Закону № 10425 «Про діяльність у сфері медіації» [11]. Цим законопроєктом пропонувалося врегулювати питання визначення термінів, принципів медіації та порядок її проведення як досудової та позасудової процедури врегулювання спору, статусу медіатора, порядок набуття права на заняття медіацією, вимоги для підготовки кадрів та відповідальність медіаторів. Даний законопроект був відкликаний 29.08.2019 р., що вивело формування інституту медіації на початковий рівень.

Вагомий внесок у розвиток досудового вирішення спорів медіація внесла б у цивільне судочинство з приводу сімейних спорів, а саме розлучення. Особливістю даної категорії справ є емоційність. Питання щодо вирішення, з ким залишаться діти, щодо розподілу нажитого спільно майна, порядку і розміру аліментів є морально складними і спираються на емоційні переживання осіб. Адвокати, судді та інші залучені особи не беруть до уваги емоційне значення, керуючись лише нормами права, та діють за чітко встановленою законодавством процедурою, не встановлюючи причину конфлікту, тоді як сімейний медіатор демонструє повагу до сторін і визнання їхньої гідності, надаючи можливість прихованому конфлікту вийти на поверхню, демонструючи сторонам модель поведінки, якої варто слідувати, основною метою якої є примирення осіб і прийняття спільного рішення.

Медіація є досить вагомим важелем у складних конфліктах, де комунікація повністю зруйнована, або у тих випадках, коли емоційність однієї з осіб не дає змоги витримати напругу, що призводить до програшу. Медіатори, маючи певний алгоритм дій, дотримуючись визначеної процедури, спрямовують конфлікт до співробітництва.

Медіація значно змінить роль адвокатів у змагальних переговорах до ролі юридичних консультантів. Місія адвоката буде полягати не у виграші спору та задоволенні вимог його клієнта, а в наданні консультацій протягом усього процесу медіації щодо їхніх юридичних прав та обов'язків. Дискусійним постає питання саме про важливість адвоката у процесі медіації, оскільки сторони не можуть приймати компетентні та обґрунтовані рішення без достатньої юридичної консультації. Медіатор також може надавати сторонам правову інформацію, але не беручи на себе функцію професійного консультанта, оскільки це буде порушувати принцип неупередженості. Медіатор не є арбітром і радником щодо рішень, які приймаються, а займає нейтральну позицію і створює умови, за яких сторони мають почуватися рівними перед медіатором.

Сімейна медіація позитивно може вплинути на розлучення сімейних пар, в яких є діти. У судовому порядку під час врегулювання питань, тісно пов'язаних з опікою та визначенням місця проживання дітей, як правило, адвокати зосереджені на законних правах своїх клієнтів і дуже мало звертають увагу на роз'яснення поточних обов'язків батьків. Медіатор може наголосити на кооперативному підході до виховання дітей або ж надати можливість батькам створити власний підхід до їх виховання.

Європейський союз та Рада Європи активно підтримують та сприяють розвитку сімейної медіації. У 1998 р. Радою Європи було прийнято Рекомендацію Rec N (98) щодо медіації в сімейних справах [12], яка має рекомендаційний характер. У даному документі розкрито основні принципи та правила сімейної медіації. Медіаторам у сімейних спорах рекомендується приділяти особливу увагу інтересам дитини та нагадувати батькам про їхній основний обов'язок – піклуватися про добробут спільних дітей.

Тому можна стверджувати, що медіація в разі розлучення у парах, в яких є спільні діти, фокусує увагу саме на інтересах дітей більш детально, ніж судовий розгляд, зводить до мінімуму шкідливі наслідки розлучення для дітей і встановлює структурований план виховання дітей після розлучення, а також допомагає сформувати кооперативну модель для вирішення майбутніх змін у житті дітей. Крім того, медіатор має оцінити реалістичність запропонованих домовленостей, перевірити, чи мають сторони необхідні повноваження, ресурси, прагнення для їх виконання.

Однією з найголовніших переваг медіації в розлученнях порівняно із судовим засіданням є конфіденційність. Законодавство України гарантує гласність та відкритість судового процесу, а також необмеженість у праві на отримання в суді усної або письмової інформації про результати розгляду його судової справи чи судового рішення в порядку, встановленому законом.

У більшості випадків у справах про розлучення подружжя уникає публічного розголосу причин чи обставин справи, боїться висловлювати свої почуття та переживання під час фіксації ходу судового засідання чи у присутності сторонніх осіб, що може спричинити емоційний стрес чи осуд суспільства.

У свою чергу медіація завдяки принципу конфіденційності гарантує, що будь-яка інформація, яка стала відома медіатору, не буде розголошена без бажання такої особи ані іншій стороні конфлікту, ані третім особам. Таким чином, мінімізуються ризики публічного розголошення конфлікту.

Висновки. Інститут медіації як метод досудового вирішення спорів шляхом залучення посередника – незалежної та неупередженої сторони – для розв'язання конфлікту та встановлення консенсусу у відносинах широко застосовується в різних країнах світу, тому його законодавче закріплення є дуже важливим кроком для України. Створення та нормативне закріплення інституту медіації буде відповідати загальній позиції України щодо гармонізації національного законодавства із законодавством Європейського Союзу та міжнародним правом. У свою чергу медіація у сімейних спорах щодо розлучення дозволить не тільки уникнути довготривалої судової тяганини, а і зменшить завантаженість суддів.

Інститут медіації у розлученнях надасть змогу виходити за межі засобів правового захисту, збереже конфіденційність обставин справи, врахує інтереси кожного з подружжя, крім того, у виграші опиняться обидві сторони згідно із принципом win-win, сфокусує увагу на потребах дітей, зменшить емоційну напруженість та сприятиме позитивному вирішенню справи.

Всі ці процеси будуть сприяти ефективному поширенню в суспільстві культури мирного врегулювання спорів, удосконаленню в Україні механізмів захисту прав людини і громадянина.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Державна служби статистики України. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/ (дата звернення: 01.04.2020).
2. Ясиновський І.Г. Історичний аспект розвитку інститут медіації та сучасні тенденції його розвитку. *Науковий вісник міжнародного державного університету. Сер.: Юриспруденція.* 2014. № 10–2. С. 31–33.
3. Белінська О.В. Медіація – альтернативне вирішення спорів. *«Вісник Вищої ради юстиції»*. 2011. № 1 (5). С.158–173.
4. Матеріали курсу підготовки медіаторів із кола посадовців, які займають керівні посади в органах виконавчої, законодавчої та судової влади. Спільна програма Європейської Комісії та Ради Європи «Прозорість та ефективність судової системи України». Київ, 2010.
5. Українська академія медитації. URL: http://mediation.ua/ (дата звернення: 01.04.2020).

6. Конституція України. *Відомості Верховної Ради України.* 1996. № 30. Ст. 141.
7. Цивільний процесуальний кодекс України : Кодекс України від 18.03.2004 р. № 1618-IV. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15 (дата звернення: 01.04.2020).
8. Про затвердження Державного стандарту соціальної послуги посередництва (медіації) : Наказ Мінсоцполітики України від 17.08.2016 р. № 892. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1243-16 (дата звернення: 01.04.2020).
9. Про Стратегію реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів на 2015-2020 роки : Указ Президента України від 20.05.2015 р. № 276/2015. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/276/2015 (дата звернення: 01.04.2020).
10. Про медіацію : Проєкт Закону від 17.12.2015 р. № 7481. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH2TT00V.html (дата звернення: 01.04.2020).
11. Про діяльність в сфері медіації : Проєкт Закону від 05.07.2019 р. № 10425. URL: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH81L00A.html (дата звернення: 01.04.2020).
12. Рекомендація № R (98) Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо медіації в сімейних справах від 21 січня 1998 року. URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/R_98_1_1998_01_21.pdf (дата звернення: 01.04.2020).